

Súd: Krajský súd Trenčín  
Spisová značka: 19Co/99/2017  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112205836  
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2017  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková  
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3112205836.4

## Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Čupkovej a sudcov JUDr. Viery Škultétyovej a JUDr. Radoslava Svitanu, PhD. v spore žalobcu U. proti žalovanému C., o zaplatenie 675,40 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, č.k. 11C/93/2012-131 zo dňa 28. júla 2016 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Trenčín, č.k. 11C/93/2012-145 zo dňa 25. januára 2016, o nároku B., takto

### rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku II. **p o t v r d z u j e .**

B. **n e m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom, č.k. 11C/93/2012-125 zo dňa 11.02.2016 súd prvej inštancie žalobu zamietol s tým, že o náhrade trov konania bude rozhodnuté do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Napadnutým uznesením žalovanému súd prvej inštancie náhradu trov konania nepriznal (I.) a B. priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok II.). Opravným uznesením opravil označenie žalobcu v úvodnej časti uznesenia. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 262 ods. 1 za použitia § 255 ods. 1 CSP. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalovanému, ktorý mal v konaní plný úspech, žiadne trovy konania nevznikli. B. súd prvej inštancie priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s ohľadom na to, že združenie v konaní pôvodne vystupovalo na strane žalovaného ako vedľajší účastník, ktorý mal v konaní plný úspech.

2. Proti uvedenému uzneseniu vo výroku, ktorým súd priznal združeniu nárok na náhradu trov konania, podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok o trovách konania zmenil tak, že združeniu náhradu trov konania neprizná. Uviedol, že považuje právne zastúpenie vedľajšieho účastníka v predmetnom konaní za nadbytočné, účelné a nehospodárne. V danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Podľa jeho názoru trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka neboli vynaložené účelne, a preto ich nemožno priznať, keď vedľajší účastník nadbytočne opakuje procesné podania bez uvedenia nových, procesne významných skutočností a automaticky uplatňuje nedôvodnú námietku premlčania. Poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 7MCdo/15/2014, 6MCdo/5/2013, ako aj Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. II. ÚS 78/03 a dôvodil, že združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť samé z podstaty svojej existencie schopné poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach, keďže jeho účelom je kolektívna ochrana spotrebiteľov a zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní. Reálne musí disponovať zodpovedajúcou materiálnou, ako aj personálnou základňou, minimálne v rozsahu zabezpečenia možnosti vykonávania základných proklamovaných cieľov. Žalobca zdôraznil, že združenie na ochranu spotrebiteľa ako vedľajší účastník vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu žalovaného, žiada o zasielanie žaloby a navrhuje priznanie trov, pričom nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade a len z označenia účastníkov konania usudzuje, že ide o

spotrebiteľskú vec. Paušálny vstup združenia, zastúpeného advokátom, do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiaden dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania a navodzuje dojem, že jeho cieľom je získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Žalobca má za to, že úmyslom zákonodarcu pri umožnení vstupu právnickej osoby ako vedľajšieho účastníka do konania bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne a personálne vybavené a odborne kompetentné.

3. B., ani žalovaný, sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrili.

4. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti, t. j. vo výroku II. je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť ako vecne správne.

5. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

6. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

7. V predmetnej veci súd prvej inštancie rozsudkom, č.k. 11C/93/2012-125 zo dňa 11.02.2016 žalobu zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. Pri rozhodovaní prihliadol na úspech žalovaného v konaní. Zohľadnil, že B. vystupovalo v konaní na strane žalovaného ako vedľajší účastník a žalovaný mal v konaní plný úspech.

8. Odvolací súd sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie o priznaní nároku B. na náhradu trov konania stotožňuje.

9. Vedľajší účastník, tak ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, mal do 30.06.2016 (za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku) právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47, odsek 2. V danej veci vedľajší účastník vstúpil do konania v záujme ochrany spotrebiteľa - žalovaného.

10. Postavenie združenia ako vedľajšieho účastníka do 30.06.2016 upravoval § 93 O.s.p. Ako právnická osoba, predmetom činnosti ktorej je ochrana práv podľa osobitného predpisu (§ 93 ods. 2 O.s.p.), mal okrem práva zúčastniť sa konania rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania (§ 93 ods. 4 O.s.p.). S nástupom účinnosti novej právnej úpravy civilného sporového poriadku s účinnosťou od 01.07.2016 inštitút vedľajšieho účastníka, v podobe, v akej ho poznal Občiansky súdny poriadok, zanikol.

11. Odvolací súd pri rozhodovaní o nároku občianskeho združenia na náhradu trov konania vychádzal z príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (s poukazom na ust. § 93 ods. 4 prvá veta) pri zachovaní právnych účinkov úkonov (§ 470 ods. 2 CSP), nakoľko k ich vzniku došlo za účinnosti predchádzajúcej právnej úpravy. Odvolací súd pri rozhodovaní prihliadol na skutočnosť, že občianske združenie ako vedľajší účastník do konania riadne vstúpil, voči rozsudku zo dňa 15.03.2013 (prvom v poradí) podal odvolanie. S podaným odvolaním žalovaný vyjadril súhlas a v dôsledku podaného odvolania odvolací súd uznesením, č.k. 19Co/901/2013-96 zo dňa 24.04.2014 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a v rozsahu zrušenia vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie, preto nemôže byť dôvod na nepriznanie náhrady trov konania občianskemu združeniu. V danej veci sa totiž nejedná o formálny prístup vedľajšieho účastníka k sporu. Nejedná sa o neúčelné zastupovanie, naopak, vedľajší účastník vyvinul aktivitu v záujme „pomoci v spore“ žalovanému, na strane ktorého v konaní vystupoval, v dôsledku čoho bol podľa konečného rozhodnutia vo veci žalovaný v konaní v plnom rozsahu úspešný.

12. Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku II. potvrdil, nakoľko je vo výroku vecne správne.

13. O samotnej výške náhrady trov konania v prvoinštančnom konaní rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, a to samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

14. O trovách odvolacieho konania bolo odvolacím súdom rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 CSP tak, že B. nebola priznaná náhrada trov, nakoľko v súvislosti s odvolacím konaním mu žiadne trovy nevznikli.

15. Rozhodnutie senátu bolo prijaté jednohlasne.

**Poučenie:**

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).